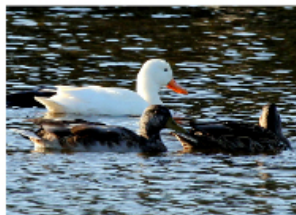

20 MITTEN

dagbok

Läsarnas bilder

ALBINO. - Vi har haft en trevlig gäst utifrån vår stuga i Sibbo yttre skärgård, nu i fyra veckor. Den har blivit klassad av Naturvaktarna som albino gräsand, skriver Peter Rehnström i Helsingfors. Jag tycker det är ett bra exempel på tolerans mot annorlunda individer. Albinon tycks passa fint in i gräsandsfloken.

Kåserat

Packa kappsäck

Katarina

Min vän Beatrice ska gästa republikens huvudstad för att delta i ett litet födelsedagskalas och träffa barn och barnbarn. Det är inte fråga om någon särdeles lång resa, vare sig geografisk eller tidsmässigt, men för Beatrice handlar det om ett äventyr av stora mått.

Resan begås med flyg. Tidpunkten är fastställd, men Beatrice grubblade över om hon skulle åka på morgonen, eftermiddagen eller kvällen. Problemet löste sig självt när de rabatterade biljetterna på morgonturen hann ta slut innan hon hade bestämt sig. Nu infann sig omedelbart följande svårighet: vilket kunde vädrat tänkas vara i Helsingfors i slutet av september?

Eftersom jag har bort en stor del av mitt liv i Helsingfors blev jag konsulterad som expert i denna väsentliga fråga. Jag kunde naturligtvis inte förutspå det lokala huvudstadsvädrat sisådär fyra veckor på förhand, men lugnade henne med att det brukar vara ganska behagligt så här års, men med risk för regn. Beatrice började packa sin kappsäck.

Där på ringde hon för att tala om att hon absolut inte hade ett enda plagg i sin garderob som lämpade sig för en höstlig Helsingforsresa. Alla kappor och jackor var antingen för tunna eller för tjocka eller hade fel färg till den där ljolen hon måste ha på sig eftersom ingen annan passade. Och inte hade hon någonting att sätta på sig på födelsedagskalaset och alla hennes paraplyer var hemska och egentligen behövde hon en ny resväska...

Ska du på släktbesök eller på mannekäng-uppväsning? frågade jag efter att ha lyssnat på jeremiaderna. Det blev tyst i andra ändan av telefonlinjen. Sedan kom det ett ynkligt du har rätt. Med gemensamma krafter packade vi sedan Beatrices kappsäck, den nyinköpta röda på hjul, med det nödvändigaste.

Det slog mig hur jobbigt det oftast är att veta vad man ska ta med sig på en resa. Jag har själv åkt i väg med tre par skor men ingen tandborste. Min vän flygvärden, som minns när han var ut på packa, dök upp för en enda övernattnings på ett landsställe med sex par långbyxor men ingen nattsjär i sin kasse. Beatrice glömde en gång festsokorna hemma när hon reste till ett påkostat kyrkbröllop och tvingades ha sina klumpiga promenadskor till den eleganta långklänningen.

Redaktör Åke Wiberg
dagbok@hbl.fi, 044 7835 774

Måndag 26 september 2011 HUFVUDSTADSBLADET

Intervju

Musik före modersmjölk

Att ettåringen Wille började banka på allt han kom åt och redan två år senare hade klart för sig att han ville bli trummis är inte så konstigt. Pappa Henkka Granö, gitarrist, såg till att Wille hörde musik redan i fosterstadiet.

BANDKAMRATER. Allt måste stämma för att det ska låta bra. Det gäller både The Sounds där Wille Granö spelar med sin pappa Henkka och de två andra band Wille är med i. RIA DOEFEL

Familjen är lika med musik. Och samtidigt kärnan i livet. Den saken är far och son överens om.

Henkka Granö, gitarrist i sextioårsbandet The Sounds, övervägde aldrig på allvar att bli musiker på heltid, trots The Sounds enorma popularitet, och trots att Henkka - så har han skrivit sin autograf under de senaste åren - redan i mycket unga år spelade violon. Men gitaren lämnade han ändå aldrig. Och konstnären inom honom har blommat upp på nytt.

- Med åren har jag lärt mig först äppa bättre, på alla sätt, säger Wille.

Musiken fanns alltid där hemma, så långt tillbaka kan man minnas.

Längre än så, egentligen.

- Jag spelade för Wille innan han var född för jag tänkte att det säkert är bra för ett foster med musik, förklarar Henkka.

Uppenbarligen tog det skriv. Wille hamnade på praktiskt taget allt och fick sina första trumppinnar tidigt. Då Wille var tre och fick frågan vad han ska bli när han blir stor var svaret klart:

- Jag vill bli trummis.

Strunt i att rät ännu var ett j. Ambitionen kom fram tydligt ändå.

Utbildning i USA

Riktigt som på räs gick det ändå inte. Det första Musse Pigge-trumset byttes ut mot mer proffsiga grejer och det spelades mycket i det granöska hemmet, tillsammans med pappa Henkka och Willes två bröder Viggo och Jojje.

The Sounds stora hit på 1960-talet var Emma och den spelade Wille redan när han var åtta år tillsammans med Henkka.

Det blev också band i olika uppsätt-

ningar, både med bröderna och med kusinerna.

- Och så lyssnade vi mycket på musik. Du hade en mängd musikvideon, säger Wille med en blick på Henkka.

Däremot tog inte Henkka med Wille på konserter.

- Jag gick inte själv på dem heller, inflikar Henkka. Som i alla fall ska ta sig till Musikhuset för att se 60-talsgruppen The Hollies.

I gymnasiet blev Wille på det klara med att han egentligen inte ville någonting annat än att satsa på musiken.

- Visst hade jag hela tiden spelat och jag visste också att jag är bra. Men ett medvetet beslut blev det först nu.

Efter det var intresset för skolgången borta. I stället började Wille mer systematiskt följa med internationella topptrummisar.

- De flesta förebilderna var amerikaner. Därför var det naturligt att jag riktade mig in på en utbildning i USA.

Något motstånd mot att åka upplevde Wille inte på hemmafrenten och Henkka skakar instämmande på huvudet.

- Han visste ju vad han ville. Knapast hade det haft någon inverkan även om vi hade nekat.

Det blev ett år vid Los Angeles Music Academy, en utbildning Wille aldrig ångrar.

Kombinera jobb

Förutom trummandet i The Sounds är Wille med i två andra band, sleazerockbandet Opaque Buff och Damian Cullen Band med irländaren Damian Cullen.

Men han har ett sidjobb som ledare för eftis i ett lägstadium i Helsing-

Två generationer musik

• Fäder, söner, mödrar och döttrar i olika kombinationer är Hbts serier om 60-talets popmusiker och deras barn som förenas av musiken ännu i dag.

• Intervju med Henkka och Wille Granö är den fjärde av sammanlagt fem. Den första (Von Herten Brothers och deras far Hasse) ingick 28.8, den andra (Arttu Wiskari och hans far Juhani) 16.9, den tredje (Nina Tapio och hennes mor Irma) 21.9.

"Jag spelade för Wille innan han ens var född för jag tänkte att det säkert är bra för ett foster med musik."

HENKKA GRANÖ

fors och undervisar också i musik - trummor och gitarr - på Arbis.

Visioner är viktiga, säger Wille, man måste sätta upp mål.

- Det är möjligt att uppnå vad som helst om man har drömmar.

Några utopier om evig berömmelse har han inte.

- Berömmelsen är förgänglig, säger Henkka och Wille nickar instämmande.

Lördagen den 1 oktober får Wille vara med om en historisk etapp i The Sounds historia. Bandet spelar på Tavastia och det blir den första gigen på 46 år i huvudstaden. Framträdandet i Nastola i somras var en succé med en publik på 2 500 personer.

Yrsa Grüne

029 080 1323, yrsa.grune@hbl.fi